

Kavramları Açısından Güvenlik, Emniyet Terimleri

PROF. DR. HAMZA ZÜLFİKAR

Konuşmalarda, haber programlarında *emniyet kemeri* sözü geçince “Buna *güvenlik kemeri* derler mi?” diye kendi kendime soruyorum. Dilim *emniyet kemeri*’ne yatkın. Ama *emniyet amiri* kelimesi geçince bunun *güvenlik amiri* olacağına ihtimal vermiyorum. Devletin kolluk kuvvetleri, *emniyet* kelimesini koruyor. *Emniyet Sarayı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Millî Emniyet* örneklerinde olduğu gibi kurum ve bina adlarında da *emniyet* sözü yer alıyor. *Emniyet*, hukuk dilinde bir de *emniyet nezareti* biçiminde geçer. Bu örnekteki *emniyet, güvenlik* kelimesinin anlamından biraz farklıdır. Suçu kesinleşmiş bir kişinin yaşlılık veya başka sebeplerle evinde, emniyetin gözetiminde yaşaması anlamında kullanılır. *Emniyeti suiistimal etmek* sözü de kalıplaşmış bir birleşik fiildir. *Emniyet* kelimesinin yaşadığı bir örnek de *Silahlı emniyete almak*’tır.

Bir başka örneğe bakalım. Acaba trafikte *güvenlik şeridi* mi *emniyet şeridi* mi daha yaygın? Görebildiğim kadarıyla *güvenlik şeridi* daha sık kullanılıyor. Anlaşılan *emniyet şeridi* daha bir süre dilde yaşayacak. *Emniyet tedbirleri* sözü de *güvenlik önlemleri* biçimini almaya başlamıştır. Buna karşılık *güvenlik çemberi, güvenlik engeli (güvenlik bariyeri), güvenlik duvarı, güvenlik sınırı (ecz. mağrin of safety), güvenlik vanası (tkn.), güvenlik borusu (tkn.), güvenlik indeksi (tıp)*, bilgisayar terimi olarak *güvenlik denetimi* bütün bunlar yeni kelimelerdir Türkçede söz konusu terimlerin eski biçimleri yok. Bunlar İngilizce terimlerin karşılıklarıdır.

Bankacılıkta Genel Ağ sistemlerini koruma amacıyla *güvenlik çemberi, güvenlik duvarı* terimleri kullanılıyor. Polis, bir yeri ya da suç işlemeye eğimli kim-seleri *güvenlik çemberi*’ne alıyor.

Korunmaya muhtaç kişi veya kişiler de *güvenlik çemberi*’ne alınıyor. Sakıncalı bulunan bir toplantı gerektiğinde engellenebiliyor, bunun için toplantı *güvenlik engeline takıldı* deniyor. Böylece *güvenlik çemberine almak, güvenlik engeline takıldı, güvenlik duvarını aşmak* gibi bir yandan deyimler de oluşuyor.

DÜNDEN BUGÜNE TÜRKÇE

Bütün bunlar pek farkına varmadığımız olumlu gelişmeler.

Elde edilen bu terimleri Türkçe için bir kazanç sayabiliriz. İçinde *security*, *audit*, *inspection* kelimelerini bulunduran İngilizce terimler *güvenlik* kelimesiyle karşılanıyor. Bilgisayarlara çeşitli yollarla zarar verme işlemleri için alınan önlemler hep *güvenlik* kelimesini içeriyor. *Emniyet* terimi ise daha çok resmî dilde varlığını sürdürüyor.

Güvenlik - emniyet 1930'lu yıllardan bu yana Türkçeleştirme çalışmalarının konusudur. Türkçeleştirmenin en yoğun olarak ortaya çıktığı dönem 1930'lu yıllara rastlar. Türk Dil Kurumunca 1935 yılında yayımlanan *Türkçeden Osmanlıcaya Cep Kılavuzu* adlı eserde *emniyet* kelimesine karşılık olarak *güvenlik* kelimesi gösterilmiş. O günlerden bugüne *emniyet* kelimesi *güvenlik* kelimesinin karşısında anlamca ve kullanım alanı bakımından daralmaya başlamış ve belli bir alanda kalmıştır.

Güvenlik kelimesine zamanla *asayiş* anlamı da yüklenmiş. *Asayiş*'e bazı kaynaklarda *arıç*, *eriç* gibi karşılıklar gösterilmişse de *asayiş*'i çağrıştırmayan bu kelimeler benimsenmemiştir (*Osmanlıcadan Türkçeye Söz Karşılıkları Tarama Dergisi*, TDK).

146 Örnek cümlelerden hareket ettiğimizde *güvenlik* kavramı içinde *huzur* kavramı da var. Böylece *güvenlik* üzerinde anlam yığılması olmuş. Bunun Türk dili açısından uygun bir gelişme olduğunu söylemek mümkün değildir. Yapıcı ve anlamca farklı kelimeleri bir kelimeyle karşılamaya bizden önceki dilciler, yazarlar, aydınlar karşı çıkmamışlardır. Hatta diyebilirim ki öncekiler dilin bu incelikleri üzerinde durmamış, Türkçe - Osmanlıca temelinde kalmış, bu konulara eğilememişlerdir. *Huzur*'a karşılık *dirlik* (<*der-*, *deril-*, *derilik*), *asayiş*'e karşılık *düzenlik* sözlerinde ısrar edilebilir, bir kelimeyle üç kelimenin karşılanmasının önüne geçilebilirdi. Kaldı ki *dirlik* ve *düzenlik* dilde öteden beri kullanılan iki Türkçe kelimedir.

Bu durum biraz da anlamın esas alınmasından, “kavram ile anlam”ın farkı gözetilmemesinden kaynaklanmıştır. *Güvenlik*, kavram olarak *huzur*, *emniyet*, *asayiş*, *sükûn* kelimelerini içine alır. Ancak bu durum *huzur*, *emniyet*, *asayiş*, *sükûn* yerine *güvenlik* kullanılsın demek değildir. Anlamca bu yakınlık kavramla ilgili bir konudur. Bu durum geçmişte dikkatlerden kaçmıştır.

Dilcilerin veya bu işle uğraşan meraklıların, amatörlerin “kavram - anlam” farkını gözetmeden kendilerini kaptırdıkları “Osmanlıca ve Türkçe kelime mücadelesi” yıllarca bilinçsizce sürüp gitti, siyasiler, hükümetler işe ka-

rıştı, konunun teknik yanı öne çıkarılmadı. Böylece bazı söz varlıklarında daralmalar oldu.

Güvenlik kelimesinin yalın biçimi olan *güven* kelimesine gelince bu söz *itimat* kelimesine karşılık olarak kullanılmış, bir ara güven yerine *inan* denmiş. M. Ali Ağakay, *Türkçede Yakın Anlamlı Kelimeler Sözlüğü*'nde *güven* kelimesini *bak*. kısaltmasıyla *inan'* a göndermiştir.

Güven sözü *güvenlik* kelimesine göre anlamca daha sınırlı kalmış, daha çok *itimat* kelimesini karşılamıştır. Bu bire bir karşılığın sebebini araştırdığımızda *güveni sarsılmak*, *güven duymak*, *güvenini kazanmak* deyimlerinde var olan *itimat* kavramının bunda etkili olduğu söylenebilir. Birçok terimde de *itimat'*ın yerini *güven* alabilmiştir. *Güven oyu* (itimat rey), *güven oylaması*, *öz güven*, *güven bunalımı* bunun için verilebilecek öteki örneklerdir. Fransızca. *lettre de reance*, İngilizce *letter of credence* biçimindeki uluslararası bu terim, eskiden *itimatname*, *itimat mektubu* biçiminde kullanılırken şimdi *güven mektubu* olarak son şeklini almıştır.

İtimat ve *güven* ikilisi, *hususî*, *özel* örneğinde olduğu gibi bir kelimenin gene bir kelimeyle karşılanması biçiminde Türkçeleştirilmiştir. Aslında Türkçeleştirmede de beklentimiz bu yöndedir.

İtimat ile kökteş olan *mutemet* ve *adem-i itimat* gibi tamlama yapısında eski terimleri Türkçe kelimelerle karşılamak ya da *trust*, *fiduciary*, *reliability* gibi yabancı terimler söz konusu olduğunda bunları Türkçe olarak ifade etmek için yeni türetmeler yapma ihtiyacı doğmuştur. *Güvenmek* fiilinden *güvenirlik*, *güvenmezlik*, *güvenlilik*, *güvensizlik*, *güvenilir*, *güvenilmez* terimlerini türetmemiz zorunlu hâle geliyor. Bunlardan *mutemet* için *güvenilir kişi* uygun bir karşılık olabilir. Kullandıkça dile yerleşir. *Adem-i itimat* (*Lack of confidence*) için de *güvensizlik* yapıcı kurallı bir karşılıktır.

Bu arada *kredi* kelimesi gözden kaçmıştır. Yeni türetmeler bir de *kredi* kelimesi için yapılmalıydı. Nedense Batı kökenli kelimelere karşılık bulmak eskiden olduğu gibi bugün de pek hoş karşılanmıyor. Şimdi aynı kökten dillerde dolaşan *kredibiliti* (İng. *credibility*) kelimesi var. *Bankanın nezdinde kredibilitesi yüksek* biçiminde geçiyor. *Güvenilebilirlik*, uygun bir karşılık olur diye düşünüyorum. *Kredi* kelimesi gözden kaçarken *garanti* atlanmamış, ona da *güven* kelimesinden *-ce* yapım eki getirilerek *güvence* türetilmiştir.

Türkçeyi bilerek, anlamları gözetip kelimeleri seçerek kullanmak ilgi ve eğitim isteyen bir konudur. Kişi, *itimat etmek* birleşik fiili yerine *güvenmek* fiilini kullanıyorsa bilinçli davranıyor demektir. Kişi *Ümit ediyorum* sözü yerine

umuyorum biçimini kullanmayıp *umut ediyorum* diyorsa bu konuda eğitilmemiştir. Türk aydını bu incelikleri bilmeli ve bu kullanımlar üzerinde titizlikle durmalı, özellikle her gün bir yenisiyle karşılaştığımız İngilizce kelimeler karşısında duyarlı olmalıdır.

Güven kelimesi *itimat* yanında *inanma*, *inan*, *inanç* kavramlarını da içine alır ama bu, *inanma*, *inan*, *inanç* yerine *güven* kullanılsın demek değildir. Bu incelikler geçmişte Türk aydınlarının dikkat etmedikleri, konulardır. Yirmi birinci yüzyılda üzerinde duracağımız konulardan biri Türkçe karşılıkları dile yerleştirmek ve önerilerin birinde karar kılmaktır.

Türkçe sevgisi, dile karşı duyarlık, yalnızca yabancı bir kelimenin yerine rastgele Türkçe bir karşılığın konulması biçiminde harcanmamalıdır. Dile karşı duyarlık anlam ve söz zenginliğinin gözetilmesidir. Yazar, dilin anlam inceliklerine dikkat ederek eserini yazmalıdır. Kelimelerin oluşturduğu deyimleri göz önüne almalı ve yerinde kullanmalıdır. *Bu adam bana itimat telkin etmiyor* biçimindeki bir kullanım, acaba *Bu adam bana güven aşılamıyor* biçiminde karşılanabilir mi? Bana göre sözün içindeki *telkin*'in taşıdığı anlam verilmemiş olur. *Bu adam bana güven aşılamıyor* ise başka bir anlatım, başka bir deyimdir. Unutmamak gerekir ki deyimlerin içinden yabancı bir kelimeyi çıkarıp onun yerine Türkçe bir kelime koymaya çalışmak amatörce bir yaklaşım olur.

148

Güven ve *güvenlik* yeni yapılmış kelimeler değildir. Eski Türkçe metinlerden bu yana kullanılagelmiş kelimelerdir. Ancak anlamlarında birtakım değişiklikler olmuştur. *Divanü Lugati't-Türk*'te *küvenmek* biçiminde geçen kelime "övünmek, kibirlenmek" anlamındadır. "itimat, itimat etmek, bel bağlamak" anlamlarında bu fiile Eski Anadolu Türkçesinde örneklerine rastlamaktayız. Şemsettin Sami'nin *Kamus-ı Türkî* adlı sözlüğünde *güvenmek* fiiline verdiği anlamlar arasında *mağrur olmak* karşılığı da var. Eski Türkçeden beri sürüp gelen "övünmek, kibirlenmek mağrur olmak" kavramları *Güvenme varlığa düşersin darlığa*. atasözünde varlığını sürdürüyor. Bu demektir ki Eski Türkçedeki anlam, bugüne ulaşmıştır.

Dilimizde *güven* yanında kullanım alanı genişletilmemiş bir de *güvenç* var. "itimat" anlamında geçen *güvenç*, anlaşılan *güven* kelimesinin yakın anlamlısıdır.

Yakın anlamlı kelimelerin kullanımına bizde pek dikkat edilmez. Onlar arasındaki anlam incelikleri gözetilmez. *Talep*, *arzu*, *heves* üçünde de *istek* kavramı var. Bu durum, "Dilde Türkçe *istek* kelimesi var öyleyse *heves*, *arzu* *talep* kullanılsın!" demek değildir. Sözlüklerde *talep*, *arzu*, *heves* kelimelerini ta-

nımlamayıp *istek* kelimesine göndermek doğru değildir. Bu tutum bizde kullanıcını Türkçe kelimelere yönlendirmek amacıyla yapılır. Bunlardan her birini ilgili maddesinde tanımlamamız gerekir. Yapılacak iş, *talep*, *arzu*, *heves* kelimelerinin anlamlarını sözlüklerde örnek cümlelerle ayrı ayrı değerlendirmek ve bunların arasında “*istek*” anlamı bulunanları ayrıca belirtmektir. Şemsettin Sami'nin *Kamus-ı Türkî* adlı eserine bakıyorum. *Heves* maddesinin önünde tanım olarak “*arzu, istek, meyil*” kelimelerini buluyorum. Eski sözlükçülerin tanım vermeden bir kelimenin anlam olarak önüne üç bazen de dört kelime yazıp koyması günümüz sözlüklerine kadar değişmeden gelmiştir. *Heves* kelimesi *arzu, istek, meyil* kavramlarını taşır ama *arzu, istek, meyil* her kullanımda *istek* değildir.

“Anlam ve kavram” ilişkisine dönelim. Farsçadan Türkçeye geçmiş *hahiş* kelimesi de dâhil *azu, rağbet, meyil, talep, şevk* kelimeleri *istek* kelimesine anlamca yakındır. Ancak bunlar *istek* kelimesinin karşılığı değildir. Bunun gibi *arzu* kelimesi içinde *istek, rağbet, meyil, talep, şevk, hahiş* anlamları bulunur. Ancak *arzu* sözü, *istek, rağbet, meyil, talep, şevk, hahiş* için her zaman isabetli bir karşılık olarak kullanılamaz. Bunların oluşturduğu deyimlerde ise kelime değişimine öyle kolay kolay gidilemez.

Türkçe kelimeleri öne çıkarmak takdire değer bir davranıştır. Ancak onları yerli yerinde kullanmak, onların anlamlarını bilmek ayrı bir eğitim ve ilgi ister. Sağlık Bakanlığının yönetmeliklerine bakıyorum, Türkçe kullanmaya çaba gösterilmiş ama *etkin* ile *etken* kelimeleri yerinde kullanılmamış, *etken madde* doğru kullanımken bunun yerine *etkin madde* denmiş. Etkin, “faal” demektir. Bazı yönetmeliklerde *erişkin* ile *yetişkin* birbirinden ayırt edilemez. *Yetişkin eğitimi* mi *erişkin eğitimi* mi? *Yetişkin eğitimi* daha uygun bir kullanımdır. *Yetişkinlere okuma yazma kursları açılıyor*. örneği bu sorunu aydınlatır. *Erişkin* artık çocuk değil bedence gelişmiş kimsenin sıfatıdır.

Zaman zaman dilci meslektaşlar, yayımladıkları yazılarına sonuç olarak şöyle bir bilgi eklerler. “Bu çalışmamın gelecekte yazılacak olan Türk dil bilgisine bir katkısı olacağını umuyorum.” Benzer bu söz Türkçe sözlükler için de söylenir. Yıllardır bu tür açıklamaları çeşitli makalelerde görürüm, Ancak onların ulaştığı bu sonuçlar ne ölçüde sözlüklere, dil bilgisi eserlerine yansır? Onlar bir araya gelmedikçe, bir çatı altında görüşlerini, sonuçlarını ortaya koymadıkça ne kadar haklı ya da haksız oldukları anlaşılabilir. Üniversitelerin ilgili bölümleri, Türk Dil Kurumu, ilgili öğretim üyeleri bir araya gelmedikçe, tartışma, bilgi aktarma ortamları oluşmadıkça beklenen dil bilgisi veya Türkçe

sözlük yazılamaz. Dil bilgisi terimlerinde birlik sağlayamamış akademik çevrenin bu şartlarda bir araya gelip bilgilerini paylaşabileceklerini düşünemiyorum.

Son birkaç yıldır üniversitelerin ilgili birimleri Türkçenin eğitimi, Türkçe sözlükçülük, Anadolu ağızları ya da Türkçenin tarihî gelişimiyle ilgili bilgi şölenleri, kurultaylar yapıyorlar, yayınlar ortaya koyuyorlar, uluslararası nitelikte dergiler çıkıyor. Acaba bu etkinlikler, üretilen bilgiler Türkçenin sözlük veya dil bilgisi yapısına bir katkı sağlıyor mu? Bu çabalar, Türkçe sözlüklerin veya dil bilgisinin geliştirilmesi için mi yapılıyor? Acaba katkılar izlenip değerlendiriliyor mu? Bunlara olumlu cevap vermek mümkün değildir.

Kurultaylara, bilgi şölenlerine katılım aşırı derecede yüksek oluyor. Yeni yeni hakemli dergiler çıkıyor. Bu ilgi dolayısıyla sevinebiliriz. Ama görebildiğim kadarıyla söz konusu ilgi, daha çok üniversitelerde öğretim üyelerinin alanlarındaki yükseltmelere hizmet etmek amacıyla dönüktür. Üniversitelerde işlenen konular arasında *Türkiye Türkçesi Üzerine Araştırmalar* (Doç. Dr. Engin Yılmaz) örneğinde olduğu gibi amaca uygun ilgi çekici yayınlar var. Bu tür az sayıda çalışma dışında Türk sözlükçülüğüne, Türk dil bilgisine katkı sağlayacak olanlar oldukça sınırlıdır. Dilin çağdaş konularına pek girilmiyor. Osmanlı Türkçesinden kalan bir kelimeyle onun Türkçedeki karşılığı ve Batı dillerinden giren biçimiyle ilgili yüzlerce örnek dilde kargaşa yaratmış. *Nesil, kuşak, jenerasyon; hakikat, gerçek, realite; kıstas, ölçüt, kriter; mefhum, kavram, konsept* bunlardan birkaçıdır. Bu konulara akademik çevreler ilgi duymuyor. Erzurum'daki üniversiteler arası spor etkinlikleri izliyorum. Erzurumlu vatandaş dâhil herkesin diline *organizasyon*. Demek ki bizim *Türkçe Sözlük'te organizasyon* kelimesinin önüne *düzenleme* yazıp okuyucuyu *düzenleme'*ye sevk etmemiz sonuç vermiyor.

Mefhum diye adlandırılan *kavram*, Türkçeleştirme çalışmaları sırasında *kavramak* fiilinden türetilerek dile mal edildi. Türkçede buna ayrıca *konsept* de dendi. *Türkçe Sözlük'te kavram*, "Bir nesnenin veya düşüncenin zihindeki soyut ve genel tasarımı" biçiminde tanımlamıştır. *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı çalışmasında Zeynep Korkmaz, kavramı "Dünyadaki nesnelere, durumların, hareketlerin ve tasavvurların dildeki ifadesi" biçiminde açıklamış.

Tanımı biraz daha açalım. *Kavram* insanın düşünebileceği herhangi bir soyut (hayal) veya somut (nesne, varlık) nesnenin insan zihnindeki yansıması, algılanmasıdır. *Kavram*, genel bir fikir, genel bir anlayıştır. Şimdi karşılaştığımız sorun, *konsept* teriminin çeşitli anlamlarda kullanılmasıdır. *Konsept'in* gel-

diği dilin sözlüklerindeki anlamları Türkçeye taşıyor.

Konsept, “tarz, görünüş, yapı, biçim, fikir” anlamlarında da kullanılıyor. Bu durumda *konsept* kelimesini örnekleyerek tanımlamak gereği doğmuştur. *Konsept* kelimesini madde başı yapıp önüne “kavram, tarz, görünüş, yapı, biçim” kelimelerini koyup geçemeyiz.

Misalli Büyük Türkçe Sözlük adlı yayına bakıyorum. *Konsept* maddesi şöyle düzenlenmiş:

Konsept i. (Fr. concept) 1. Kavram, 2. Görüş, düşünce.

Görüş maddesine bakıyorum, *konsept* yok. *Kavram* maddesini açıyorum *konsept* yok.

Konsept kelimesini bugün Türkçedeki kullanımlarına göre kazandığı anlamları ele alırken *kavram* kelimesiyle anlam açısından denkliğini veya farklılığını aramak zorundayız. Bu bilgiler ışığında *konsept*'in örneklere dayalı olarak sözlüklerde tanımlanması gerekir. Böyle bir çalışmanın sonucunda *konsept* kelimesindeki anlamların gene de *kavram* kelimesi üzerinde yoğunlaşacağı ortaya çıkacaktır. *Mimari konsept* sözünün *mimari kavram* biçiminde kullanılmasına herhangi bir engel olmamalı. *Konsept danışmanlığı* diye bir söz var. *Kavram danışmanlığı* diye kullanıldığında aynı anlamı taşıdığı görülecektir. Aslında *konsept* Batılı görünmek için ağızlara sakız olmuş bir kelimedir.

Bir ürün ne amaçla üretildi, bunun diğerlerinden farklılığı, üstünlüğü söz konusu edildiğinde *konsept* kelimesi kullanılıyor. Değerde, üretimde farklılık, üstünlük *kavram* ile de anlatılabilir. *Toplantımızın ana konsepti insan sağlığı üzerinedir.* biçimindeki bir cümlede *ana konsepti* yerine *ana kavramı* demek ne sakınca var? *Konsept* bazen de *tema* yerine kullanılıyor. Başka Türkçe kelimelerle karşılaşması mümkün olan ifadelerde *konsept* kelimesine özellikle yer veriliyor. *Sürümünü yaptığımız kaset halk müziği içeriklidir* yerine *halk müziği konseptlidir.* demek özentiden başka bir şey değildir.

Felsefede *konsept* ile kökteş bir de *konseptüalizm* terimi de var. Bu yabancı terime *kavramcılık* uygun bir karşılıktır.

Kavram kelimesi üzerinde durmuşken bir konudan da söz etmek gerekir. İşlenmiş dillerde kavramlar bir dizin (thesaurus) olarak yayımlanır. Başlı başına bir çalışma alanı olan kavramlar ve bunların dizinleri üzerinde, bizde, az durulmuştur. Recai Cin'in Türk Dil Kurumu yayınları içinde çıkmış olan *Kavramlar Dizini* adlı çalışması buna bir örnek olarak verilebilir. Son yıllarda konulu sözlük (Tematik sözlük) üzerine yapılan bazı çalışmalar kavramlar konusuna da ışık tutmaktadır.

Güven, itimat, güvenlik, emniyet terimlerinin ağırlıklı olarak ele alındığı bu çalışmada konunun örnekleri aşağıda bir tablo üzerinde verilmiştir. Türkçeleştirme çalışmaları sırasında daha çok tek tek örnekler üzerinde durup konuya bütünüyle bakamadığımızın bir örneği olarak aşağıdaki tablo düzenlenmiştir. Bu tablo daha pek çok yakın anlamlı kelimeler ve onların yabancı, Türkçe karşılıklarıyla ilgili olarak düzenlenebilir.

Bütün bu olumsuzluklara karşı Türkçeleştirme çalışmalarında dilin gene de kazançlı çıktığını söyleyebiliriz.

emniyet	güvenlik	itimât, emniyet	güven
emniyet şeridi	güvenlik şeridi	-	güven oyu
-	güvenlik engeli	-	güven oylaması
emniyet amiri	-	itimâtname	güven mektubu
emniyet vanası	güvenlik vanası		
emniyet kemeri	-	-	güven duymak
emniyet kilidi	-		
emniyet pimi	-		
emniyet supabı	-		
-	kamu güvenliği	-	
-	güvenlik görevlisi	-	
		emniyetli	güvenli
		emniyetsiz	güvensiz
		emniyetlilik	güvenlilik
		itimât telkin et-	-
		itimât etmek	güvenmek
		itimâda değer	güvenilir
		-	güvenilirlik(kredibilite)
		mutemet	-
	garanti	güvence	
	garantör	güvenceci	
	garantili	güvenceli	
	garantisiz	güvencesiz	
	garantililik	güvencelilik	
	garantisizlik	güvencesizlik	
	garantiye bağlamak	güvenceye bağlamak	
	garanti vermek	güvence vermek	